

There are no translations available.

Daca mi-as permite, as fugi din Bucuresti de vineri dimineata. Ba chiar de joi seara si m-as intoarce luni dimineata.

Visez si merg mai departe... Week-end-ul trecut am parasit Capitala in miezul zilei (sambata), cand aerul inspirat ardea ca la gura furnalului. Am decis sa mergem pe **Valea Teleajenului**, sa urcam pana in

Brasov

si la lasarea serii sa ne odihnim la prieteni din

Sinaia

. Zis si facut, cu Dumnezeu inainte spre racoare, spre munti!

Am traversat Ploiestiul cu strazi ca dupa bombardamente americane, virand spre **Valenii de Munte** . Usor,

usor, peisajul se schimba, casele capata alta infatisare, relieful se modeleaza. O ploaie de vara ne loveste la intersectia care separa drumul

Valenilor de Munte

de cel al salinei. Daca am fi pornit in zori, cu siguranta ne opream la Slanic. Altadata!

Sub mitraliera stropilor grei ne continuam drumul spre oraselul ridicat la rang de metropola culturala de Nicolae Iorga. Mi se implineste un vis vechi, din facultate, caci lucrarea mea de licenta este legata de genialul patriarch nascut in Botosani. Bucuria nu imi e deplina pentru ca la Casa Memoriala N.Iorga, lipita de Muzeul Etnografic, programul de vizitare a fost modificat din cauza pregatirilor pentru Cursurile de Vara ale Universitatii Populare (proiectul demarat de Iorga in 1908, la un an dupa ce s-a instalat in acest vechi orasel romanesc).

Ni se permite doar sa dam o tura prin curte, dar primim si o invitatie pentru a doua zi.

Ne continuam drumul si intram in curand pe un traseu care merita strabatut fie si de dragul peisajului. Din loc in loc, inainte sau dupa Cheia, de-a lungul raului, zeci si sute de corturi. Chiar si pe terenul manastirii Suzana, cu fumuri de gratare care incetoseaza atmosfera.

Ciucasul la orizont, peisaj superb, rapitor chiar si pentru sofer.

Un interminabil Sacele cu arhitectura saseasca face in cele din urma legatura cu **Brasovul**. O vizita scurta, la niste rude, presarata cu o cina obligatorie. Pentru niste bucuresteni coplesiti de arsita,

Brasovul

e respirabil. Brasovenii insa sunt molesiti de caldura...Lumina isi pierde usor din intensitate, repornim la drum, spre

Sinaia

. Soarele apune peste Caraiman. Peisajul din umbra Crucii Caraimanului trebuie sa fie superb! Predealul si Bustenii sunt intesati cu turisti, promenada de seara de vara montana. Sunt iesit pe jumatate prin geamul masinii, iau in brate aerul racoros!

Pentru a cauta cazare in **Sinaia**, accesati [aceasta sectiune](#) a site-ului nostru.

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.umblarici.ro